

Nr 81.

Af herr **Berggren**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående förbud mot annonsering i tidning eller tidskrift rörande försäljning af brännvin.*

Känt är, hurusom innehafvare af rättighet till försäljning af brännvin genom annonser i tidningar och tidskrifter söka öka sin omsättning af spirituosa. Innehållet i dessa annonser är ofta sådant, att allmänheten därigenom lockas till köp af dylika drycker. Bland dem, som låta sig fångas af de lockande annonserna, befinner sig ett stort antal unga män, hvilka på så sätt inledas på superiets farliga väg. Otvifvelaktigt är, att, om sådan annonsering vore i lag förbjuden, skulle det bidra till superiets förminskning.

Att denna uppfattning är riktig, bekräftas af såväl brännvinsförsäljare som nykterhetsvänner. De förra skulle naturligtvis ej underkasta sig att år efter år utge dryga annonskostnader, om de ej af erfarenhet visste, att desamma väl betala sig genom ökad spritkonsumtion. Och hvad de senare angår ha de genom ofta gjorda framställningar till tidningsutgifvare att hålla sina tidningars spalter stängda för s. k. brännvinsannonser, tydligen ådagalagt, hvilka åsikter de hysa därom. Rättvisligen bör ock erkännas, att åtskilliga tidningsutgifvare, inseende det fördärfbringande i dylika annonser, själfmant afstått från intagande af sådana.

Förbud mot lockelse till handlingar, som kunna medföra människors sedliga och ekonomiska ruin, äro ingalunda främmande för vår lagstiftning. Så är stadgad i kungl. förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905 § 5 mom. 2, att innehafvare af rättighet till försäljning af brännvin ej må vid personligt besök eller genom ombud hos annan än innehafvare af dylik försäljningsrättighet till salu utbjuda

brännvin eller upptaga beställningar därå till mindre belopp än 250 liter, samt i § 3 mom. 12 tryckfrihetsförordningen, att inbjudningar till deltagande uti inländskt lotteriföretag, som ej är tillåtet, äfvensom i utländskt lotteri, äro belagda med böter.

Gifvetvis har ett förbud mot annonsering om försäljning af brännvin sin gifna plats i tryckfrihetsförordningen. Då denna förordning nu är föremål för revision, synes därför lämpligt, att, om saken annars förtjänar beaktande, därvid äfven tages under ompröfning, huruvida ett förbud af ifrågavarande beskaffenhet bör intagas i tryckfrihetsförordningen.

På grund af hvad jag sålunda anført, hemställes värdsamt,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte taga i öfvervägande, huruvida förbud mot annons eller tillkännagifvande i tidning eller skrift om försäljning af brännvin bör införas i tryckfrihetsförordningen samt för Riksdagen till grundlagsenlig behandling framlägga det förslag i ämnet, som Kungl. Maj:t kan finna lämpligt.

Stockholm den 26 januari 1910.

C. J. Berggren.

Nr 82.

Af herr **Berggren**, om ändrad lydelse af 51 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Enligt stadgandet i § 51 af förordningen om kommunalstyrelse på landet äger ordförande i kommunalnämnd att för utförandet af sina åligganden ej uppbära annan ersättning »än den godtgörelse för skrifmaterialier, postporto samt skrifvare- och räkenskapshjälp, som af kommunalstämman anslås». Kommunen saknar således laglig befogenhet att tillerkänna honom ersättning för besvär och arbete, som följer med upp-